

[Samuel sen.]

har stemt. Men det ville jo være lidt besværligt, hvis alle for at meddele, hvordan de stemte, skulle tilkendegive heroppefra, hvordan de ville stille sig. Det er nu den historiske situation.

En anden ting er, at det viser sig efterhånden, at flere og flere parlamenter får elektrisk afstemning, og at det faktisk teknisk nu er muligt at lave et sådant anlæg til en forholdsvis fornuftig pris og med en så primitiv funktion, at alle folketingsmedlemmer vil kunne bruge det. Derfor er vi i mit parti tilhængere af, at vi går over til den elektriske afstemning.

Jeg skal i øvrigt kun knytte nogle ganske få bemærkninger til den betænkning, der nu foreligger. Jeg har et par bemærkninger om de faste udvalg, som flere tidligere ordførere har været inde på. Der var i det radikale venstre en vis betænkelighed over for de faste udvalg, og hos en del medlemmer er denne betænkelighed ikke fjernet endnu. Jeg tror alligevel, man må sige, at for langt de fleste af folketingets medlemmer har det været en absolut lettelse at få disse faste udvalg. Ordningen har selvfølgelig det minus, at medlemmerne bliver mere orienteret i specielle sager, at de ikke bliver så allround-orienteret, som de måske blev tidligere, men så er det jo op til udvalgsmedlemmerne at aflægge referat i de forskellige folketingsgrupper om de sager, de har med at gøre.

Jeg tror aldrig nogen sinde vi vil kunne undgå overlappinger. Man kunne selvfølgelig, som hr. K. J. Mortensen sagde, eventuelt fastlægge tiderne for de faste udvalg, inden de forskellige grupper begyndte at vælge medlemmer, men jeg tror alligevel, det vil være en forkert vej at gå. Det skulle dog helst være sådan, at grupperne først og fremmest udpegede de bedst kvalificerede til udvalgene, og at det ikke var tiderne, man skulle tage hensyn til. Jeg ville meget gerne have, om vi nu efter den første samling med faste udvalg kunne få foretaget en undersøgelse af de overlappinger, der har fundet sted, og derved måske få koordineret tiderne endnu bedre til næste år. De faste udvalg har givet betydelig større mødeprocenter, men forudsætningen for, at de faste udvalg virkelig for alvor skal komme til at fungere, er, at der er dygtige udvalgsformænd, og dem har vi mange af her i folke-

tinget. Jeg vil mene, at der må foregå en endnu bedre tilrettelæggelse af udvalgsarbejdet fra formændenes side, hvis det skal komme til at fungere helt effektivt, og jeg skal ikke undlade at gøre opmærksom på, at der er visse radikale gruppemedlemmer, som egentlig er indstillet på, at det bedste ville være, at man fordelte formandsposterne forholdsmæssigt, alt efter hvordan partierne var repræsenteret her i folketingssalen, således at der blev udvalgsformænd fra samtlige partier. Jeg kan ikke selv tilslutte mig det standpunkt, idet jeg mener, det er af afgørende betydning for både minister og udvalgsformand, at de tilhører samme parti, hvis der skal laves en fornuftig arbejdstilrettelæggelse.

Et problem, som vi har drøftet meget, er høringerne, og også dér er der delte meninger inden for mit parti. De fleste vil ikke kunne acceptere høringer af den grund, at man for det første ikke kan pålægge danske statsborgere en pligt til at møde op og give svar på de spørgsmål, der bliver stillet, og for det andet fordi man kun vil kunne få fat på embedsmænd, hvis de indbydes via deres minister.

Vi har jo haft en form for høringer, det er bl. a. foregået i forskningsudvalget, og jeg må sige på baggrund af den erfaring, jeg har, fra dengang jeg selv var formand for folketingets forskningsudvalg, at de indbød ikke til fortsættelse. Man hidkalder en række kvalificerede mennesker, og så viser det sig pludselig, at der kommer en eller anden afstemning i folketingssalen, hvorfor mødet må afbrydes og genoptages senere. Folketingsmedlemmerne er stærkt optaget af udvalgsarbejdet osv., og man står og ryster for, hvor mange folketingsmedlemmer der overhovedet vil komme til stede. Hvis man skulle gøre det fornuftigt, så måtte det simpelt hen foregå på en dag, hvor folketinget ikke holder møde, og så gad jeg for øvrigt også se, hvor mange der ville møde frem.

Orlovsbestemmelserne har også været omtalt. Jeg synes, det er rigtigt, som man nu foreslår, at der kan gives orlov, og at vi opererer med grænsen 1 måned i alle tilfælde. Jeg vil være meget stærkt betænkelig ved at gå ned til 14 dage eller 7 dage. Det ville blive besværligt. Der ville efter min mening ofte kunne ske det, at man så skulle spørge førstesuppleanten, og han kunne ik-